

ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΡΟΣ: Τον Πρωθυπουργό της Ελληνικής Δημοκρατίας, κ. Κυριάκο Μητσοτάκη

ΘΕΜΑ: Στη Δυτική Μακεδονία φορολογείται το κρύο — Μια ανοιχτή πληγή ισονομίας

Αξιότιμε Κύριε Πρωθυπουργέ,

Σας γράφουμε από μια ολόκληρη Περιφέρεια της πατρίδας μας, όπου ο χειμώνας δεν είναι μια εποχή τριών μηνών. Στη Δυτική Μακεδονία, σε πολλές περιοχές, τα καλοριφέρ ανάβουν στις αρχές Οκτωβρίου και σβήνουν τον Μάιο. Έως και οκτώ μήνες συνεχούς αγώνα για να κρατηθεί ένα σπίτι ζεστό.

Με την τιμή εκκίνησης του πετρελαίου θέρμανσης στα **1,59 ευρώ το λίτρο**, πίσω από το κόστος του καυσίμου αναδεικνύεται μια βαθύτερη, αθέατη αδικία στον τρόπο κατανομής των φορολογικών βαρών.

Ας δούμε την αλήθεια των αριθμών:

Ένα σπίτι 100 τ.μ. στην Αθήνα, με ενδεικτική κατανάλωση 500 λίτρων πετρελαίου, πληρώνει 795 ευρώ, εκ των οποίων περίπου 294 ευρώ είναι φόροι (ΕΦΚ και ΦΠΑ).

Ένα αντίστοιχο σπίτι 100 τ.μ. σε μια ιδιαίτερα ψυχρή περιοχή της Δυτικής Μακεδονίας, με ενδεικτική κατανάλωση 2.500 λίτρων, πληρώνει 3.975 ευρώ. Από αυτά, περίπου 1.469 ευρώ είναι φόροι.

Το αποτέλεσμα είναι αποκαλυπτικό: Μια οικογένεια στη Δυτική Μακεδονία μπορεί να καταβάλει **1.175 ευρώ περισσότερους φόρους** από μια αντίστοιχη οικογένεια στην Αθήνα, εξαιτίας της αυξημένης κατανάλωσης που επιβάλλουν οι κλιματικές συνθήκες.

Κύριε Πρωθυπουργέ,

Το πετρέλαιο θα το αγοράσουμε. Δεν ζητάμε να μας το χαρίσουν. Δεν είμαστε επαίτες, ούτε γυρεύουμε ελεημοσύνη.

Ρωτάμε όμως ευθέως:

Είναι συνταγματικά και ηθικά δίκαιο η γεωγραφία να μετατρέπεται σε παράγοντα δυσανάλογης φορολογικής επιβάρυνσης;

Το ζήτημα που θέτουμε δεν είναι μόνο οικονομικό. Είναι και ζήτημα συνταγματικής ισότητας και φορολογικής δικαιοσύνης.

Το **άρθρο 4, παράγραφος 1, του Συντάγματος** ορίζει:

«Οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου».

Και η **παράγραφος 5 του ίδιου άρθρου** προβλέπει:

«Οι Έλληνες πολίτες συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη, ανάλογα με τις δυνάμεις τους».

Αυτή ακριβώς την αρχή επικαλούμαστε.

Όταν δύο οικογένειες κατοικούν σε αντίστοιχα σπίτια, αλλά η μία υποχρεώνεται, εξαιτίας των κλιματικών συνθηκών, να καταναλώνει πολλαπλάσια ποσότητα καυσίμου για να καλύψει την ίδια στοιχειώδη ανάγκη, τίθεται ένα ουσιαστικό ερώτημα φορολογικής δικαιοσύνης.

Η ίδια φορολογία ανά λίτρο δεν συνεπάγεται κατ' ανάγκη και την ίδια πραγματική φορολογική επιβάρυνση για κάθε νοικοκυριό.

Η γεωγραφική θέση και οι χαμηλές θερμοκρασίες δεν αποτελούν ένδειξη μεγαλύτερης φοροδοτικής ικανότητας.

Κανένας πολίτης δεν γίνεται οικονομικά ισχυρότερος επειδή κατοικεί σε μια περιοχή όπου ο χειμώνας διαρκεί περισσότερο.

Δεν ισχυριζόμαστε ότι κάθε διαφορετική φορολογική επιβάρυνση συνιστά αυτομάτως παραβίαση του Συντάγματος. Ζητούμε όμως από την Πολιτεία να εξετάσει τη δυσανάλογη επιβάρυνση των νοικοκυριών της Δυτικής Μακεδονίας υπό το πρίσμα της συνταγματικής αρχής της φορολογικής ισότητας.

Τα επιδόματα θέρμανσης είναι καλοδεχούμενα για όσους τα δικαιούνται, αλλά δεν θεραπεύουν από μόνα τους τη ρίζα του προβλήματος. Το Κράτος επιστρέφει εκ των υστέρων ένα μέρος των χρημάτων που έχει προηγουμένως εισπράξει από την προσπάθεια των κατοίκων να μη ζουν σε παγωμένα σπίτια.

Όταν μια οικογένεια αναγκάζεται να διαθέτει πολλούς μηνιαίους μισθούς μόνο για θέρμανση, η ενεργειακή φτώχεια γίνεται καθημερινή πραγματικότητα. Και όταν οι πολίτες στρέφονται σε φθηνότερες, συχνά ακατάλληλες λύσεις, η Πολιτεία καλείται να αντιμετωπίσει τις περιβαλλοντικές και υγειονομικές συνέπειες, χωρίς να μπορεί να αγνοεί τις οικονομικές αιτίες.

Μιλάμε καθημερινά για το Δημογραφικό και την ανάγκη να κρατήσουμε τους νέους στην ελληνική περιφέρεια.

Όμως, στη Δυτική Μακεδονία, μια περιοχή που ήδη δοκιμάζεται από την απολιγνιτοποίηση, την απώλεια θέσεων εργασίας και τη δημογραφική συρρίκνωση, το δυσβάσταχτο κόστος θέρμανσης αποτελεί έναν ακόμη παράγοντα οικονομικής πίεσης.

Κύριε Πρωθυπουργέ,

Η πρότασή μας είναι συγκεκριμένη:

Ζητούμε τη θεσμοθέτηση **ειδικού φορολογικού καθεστώτος θέρμανσης για τη Δυτική Μακεδονία**, με αντικειμενικά κλιματικά κριτήρια και μόνιμο μηχανισμό επιστροφής ή συμψηφισμού της υπερβάλλουσας φορολογικής επιβάρυνσης.

Ένα τέτοιο καθεστώς πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις πραγματικές ανάγκες θέρμανσης των νοικοκυριών, τη διάρκεια της χειμερινής περιόδου και τις ιδιαίτερες συνθήκες κάθε περιοχής.

Αν ένα νοικοκυριό στην Αθήνα καταβάλλει ενδεικτικά 294 ευρώ σε φόρους για τη θέρμανση της κατοικίας του, η Πολιτεία οφείλει να διαμορφώσει έναν δίκαιο μηχανισμό, ώστε ένα αντίστοιχο νοικοκυριό στη Δυτική Μακεδονία να μη φέρει πολλαπλάσια φορολογική επιβάρυνση αποκλειστικά λόγω των αυξημένων κλιματικών αναγκών.

Δεν ζητούμε προνομιακή μεταχείριση. Ζητούμε ουσιαστική φορολογική ισότητα, η οποία να λαμβάνει υπόψη τις αντικειμενικές διαφορές στις συνθήκες διαβίωσης.

Η Δυτική Μακεδονία δεν ζητά προνόμια. Ζητά δικαιοσύνη. Δεν ζητά να εξαιρεθεί από τις υποχρεώσεις της απέναντι στην Πολιτεία. Ζητά από την Πολιτεία να αναγνωρίσει τις αντικειμενικές συνθήκες κάτω από τις οποίες ζουν, εργάζονται και μεγαλώνουν τις οικογένειές τους οι πολίτες της.

Μια Περιφέρεια που δοκιμάζεται από την απολιγνιτοποίηση, την ανεργία, τη φυγή των νέων και τη δημογραφική συρρίκνωση δεν έχει την πολυτέλεια να χάσει άλλους ανθρώπους.

Για να μείνει κάποιος στον τόπο του, δεν αρκεί να τον αγαπά. **Πρέπει να μπορεί και να ζήσει σε αυτόν.**

Η επιβίωση και η προοπτική της Δυτικής Μακεδονίας δεν είναι απλώς ένα τοπικό ή περιφερειακό πρόβλημα. Είναι ζήτημα κοινωνικής συνοχής, δημογραφικής επιβίωσης και, τελικά, εθνικό ζήτημα.

Δεν ζητούμε να γίνει ο χειμώνας της Δυτικής Μακεδονίας σαν της Αθήνας.

Ζητούμε, όταν έρχεται ο λογαριασμός των φόρων, η Πολιτεία να μη μετρά πόσο περισσότερο κρυώνουμε.

Μπορεί να μη ζούμε όλοι στον ίδιο χειμώνα.

Ζούμε όμως στην ίδια χώρα. Και είμαστε ίσοι πολίτες.

Με εκτίμηση,

ΤΑ ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Οι Πρόεδροι των συνυπογραφόντων Εργατικών Κέντρων

ΕΡΓΑΤΟΨΑΛΛΗΛΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΦΛΩΡΙΝΑΣ

Κωνσταντίνος Σιάκος

ΕΡΓΑΤΟΨΑΛΛΗΛΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΟΖΑΝΗΣ

Ελευθέριος Αδάμ

ΕΡΓΑΤΟΨΑΛΛΗΛΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΠΤΟΛΕΜΑΪΔΑΣ

Θεόδωρος Κακουλίδης

ΕΡΓΑΤΟΨΑΛΛΗΛΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

Αθανάσιος Παπανδρέου

ΕΡΓΑΤΟΨΑΛΛΗΛΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΓΡΕΒΕΝΩΝ

Λάζαρος Χαραλαμπίδης